

İYİ GÜNLER

nasıl bir kesinliktir aklın yenilmesi dilinin nesnesinde
kulun kula söylediği yok mu insanı tarif eden, iyi günler!
Âdem'in de iki oğlu vardı aramızda
şeytan da taş atardı dağa doğru, ince bir şal evet güzel
ne kadar yaşanacak dünyanın düz olduğuna inanmadan
af dileyen o, benzeyen benzetilen o, en daha kadar

ayın beşiydi ya var ya yok, yeni kurulmuş bir saattin
ellerim öyle kireçleniyor, yaz erken geliyor
bu alnımızdaki yazı, okunan bir şey değil,
adın yerini tuttuğu açıkça belli olmayan hepimiz ne?

göğsünde ilk olarak, gülden kalma madem ki yaşamak bu
duydun Süleyman'ı, kuş dilini bilen kim varsa onları duydun
sesleri çağırırken güzel taşı atarken güzel
basitten karmaşığa doğru nesnellik böyledir işte
çocuklar için nedir ki sayı saymak, taş atmak,
yaşandı ve bitti dünyanın şeklini tahtaya çizdiği günler